ΣΑΒΒΑΤΟΝ
30
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1975
Ἀλεξάνδρου ἐπ. Κων)πόλεως

ΕΤΟΣ 6ο ΑΡ ΦΥΛΛΟΥ 1820
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ 5
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 27
ΤΗΛ. 277 384 275 352

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΙΚΡΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἀνεγράφη χθὲς ὅτι ἔγκυροι νομικοὶ κύκλοι τῆς ΕΚΝΔ ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἐπικρίσεις τοῦ κ. Παπανρέου ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐθνικῆς ἑνότητος ἠμνήστευσε τὰ ἀδικήματα τὰ ὁποῖα διεπράχθησαν κατὰ τὴν δικτατορίαν παρετήρουν τὰ ἑξῆς:

★

«Τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα τῆς 26ης Ἰουλίου 1974 περὶ χορηγήσεως ἀμνηστίας ἀφορᾶ μόνον εἰς τὰ διεπραχθέντα ὑπὸ τῶν ἑλλήνων πατριωτῶν ἀδικήματα κατὰ τοῦ καθεστῶτος τῆς χούντας. Τοῦτο προκύπτει σαφῶς ἀπὸ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Διατάγματος διὰ τοῦ ὁποίου διατάσσονται οἱ εἰσαγγελεῖς νὰ ἀπολύσουν ἀμέσως τοὺς κατὰ δίκους ἢ προφυλακισμένους, οἱ ὁποῖοι κρατοῦνται εἰς τὰς φυλακὰς καὶ νὰ τεθοῦν αἱ δικογραφίαι εἰς τὸ ἀρχεῖον. Ὅταν ἐδημοσιεύθη τὸ ἀνωτέρω Προεδρικὸν Διάταγμα, εἶναι γνωστὸν ὅτι οὐδεὶς ἀπολύτως χουντικὸς κατάδικος ἢ προφυλακισμένος ὑπῆρχε διὰ νὰ ἀπολυθῇ τῶν φυλακῶν.

Ἄρα οὐδένα χουντικὸν ἀφορᾶ ἡ ἀμνηστία.

Τὴν ἄποψιν ὅτι ἐχορηγήθη ἀμνηστεία τὴν 26ην Ἰουλίου 1974, τὴν ὁποίαν καὶ πάλιν ἀναθυμίζει ὀρθῶς ὁ κ. Α. Παπανδρέου, ἡ στῆλη ὑπεστήριξεν καὶ κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον. Ἔτσι ἄλλωστε καθ' ἡμᾶς ἐξηγεῖται ὅτι τώρα μετριάζονται αἱ ἀρνητικαὶ ποιναὶ καὶ ἐπίσης ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνέδειξεν πρωτοβουλίαν διώξεως, ἀφοῦ ἡ δίκη τῶν πρωταιτίων, ἐγένετο βάσει τῆς μηνὸς ἰδιώτου τινός. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ ἀμνηστία δὲν ἀφεώρα καὶ τοὺς ἔχοντας τῆς Χούντας ἀφοῦ ἐν ὑπῆρχον εἰς τὰς φυλακὰς οὐδεὶς χουντικὸς καὶ οὔτε διετάχθη ποτὲ ἀπόλυσις των, φαίνεται φανερὸν ὅτι στερεῖται βάσεως, τουλάχιστον διὰ τὸν λόγον ὅτι τὴν 26ην Ἰουλίου δὲν ὑπῆρχον κρατούμενοι χουντικοὶ ὥστε νὰ διαταχθῇ ἡ ἀπόλυσίς των.

★

Φυσικὰ δὲ οἱ κρατούμενοι λόγω ἀντιδικτατορικῆς δράσεως δὲν εἶχον ἀνάγκην καμμιᾶς ἀμνηστείας. Ἂν τοῦτο ἦτο ὀρθόν, τότε θὰ ἔδει μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γερμανῶν ἐξ Ἑλλάδος νὰ παραμείνουν εἰς τὰς φυλακὰς ὅσοι ἐκρατοῦντο διότι παρέβησαν τὴν τότε ἰσχύουσαν γερμανοκατοχικὴν νομοθεσίαν.

Ὑπῆρξε λοιπὸν ἀμνηστεία. Καὶ εἰς αὐτὴν ἐστηρίχθησαν οἱ πρωταίτιοι δικτάτορες εἰς τὴν ἀπόφασίν των νὰ μὴ ἀναγνωρίσουν τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον καὶ νὰ μὴ μετάσχουν τῆς δίκης. Καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀκριβῶς ἔγκυροι ἐφημερίδες ὡς ἡ «Ἑστία» τῶν Ἀθηνῶν, χαρακτηρίζουν ἀκόμη καὶ σήμερον τὴν μὲν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ὡς «Δικαστήριο» τὸ δὲ Δ΄ ψήφισμα δι' οὗ ἡ «Ἐπανάστασις» ἐχαρακτηρίσθη ὡς «πραξικόπημα» ὡς περιλάλητον, ἤτοι ὡς παράνομον καὶ ὁπωσδήποτε ἀντιλεγομένην. Αὐτὸς δὲ εἶναι καὶ ὁ λόγος, ἕνεκεν τοῦ ὁποίου, τὸ θέμα τῆς 21ης Ἀπριλίου, ὡς πολιτικὸν γεγονός, δὲν θὰ ὡρεῖται λήξαν. Πολλῷ μᾶλλον ἀφοῦ λόγω τῆς τηρηθείσης σιωπῆς ἐκ μέρους τῶν Πρωτεργατῶν της αὕτη ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ μυστήριον. Δυστυχῶς ἡ δίκη δὲν ἐβοήθησε διά νά γραφῇ ἡίστορία.

★

Πέραν τῶν ἀνωτέρω οἱ αὐτοὶ νομικοὶ κύκλοι τῆς ΕΚΝΔ προσέθετον καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Συντακτικὴ Πρᾶξις τῆς 3ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1974 ἐγένετο διά νά καθορίσῃ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, δηλαδὴ τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον τὸ ὁποῖον καὶ ἐδίκασε τὰ ἀδικήματα τῶν πρωταιτίων. Ἐὰν τὰ ἀδικήματα εἶχον ἀμνηστευθῇ, οὔτε τὸ Πενταμελὲς οὔτε τὸ Στρατοδικεῖον θὰ ἐδίκαζον καὶ θὰ κατεδίκαζον σήμερον τοὺς ἐνόχους τῆς στάσεως τῆς ἐ σχάτης προδοσίας καὶ τοὺς βασανιστὰς».

★

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς δὲν φαίνεται νὰ εὐσταθῇ λέγουν οἱ ἀντιλέγοντες διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη ὑπῆρχε συστάσεως εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐφ' ὅσον τὰ ἀδικήματα ὡς διαπραχθέντα ἀπὸ στρατιωτικοὺς θὰ ἔδει νὰ δικασθοῦν ὑπὸ Στρατοδικείου.

Τέλος εἰς τὸν συλλογισμὸν ὅτι «ἐὰν τὰ ἀδικήματα εἶχον ἀμνηστευθῇ τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον δὲν θὰ ἐδίκαζε τοὺς ἐνόχους, οὔτε τὸ δικαστήριον τοὺς βασανιστὰς μία ἐνδεχομένη ἀπάντησις εἶναι ἡ ἑξῆς: Ὅτι ἡ ἀμνηστεία ἐδόθη βεβαίως, ἀλλὰ φυσικὰ μόνον διὰ τὰ πολιτικὰ ἀδικήματα ἢ καὶ τὰ μικτά, οὐχὶ δὲ βεβαίως καὶ διὰ τὰ ποινικὰ τοιαῦτα. «Σέ ἀμνηστεύω δηλαδὴ ἔλεγεν τὸ Π.Δ. τῆς 26ης Ἰουλίου διότι προηγήθησαν καὶ ἔκαμες Ἐπανάστασιν ἢ Πραξικόπημα, ἀλλὰ δὲν σὲ ἀπαλλάσσω ἀπὸ τὴν εὐθύνην ὅτι ὑπῆρξες ἰδιοτελὴς ἢ καταχραστὴς καὶ πρὸ παντὸς βασανιστὴς!»

Ὁ Γ. Παπαδόπουλος καὶ οἱ συνεργοί του ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις καὶ κατὰ τὴν κοινὴν ἢ καί νομικὴν λογικὴν θὰ ἔδει νὰ δικασθοῦν διὰ τὰ βασανιστήρια διὰ τὰς καταχρήσεις ὅπου διαπιστωθοῦν, διὰ τὰς παρανόμους συμβάσεις, διὰ τὰ ἐνδεχόμενα παρανομα κέρδη καί φυσικά νά καταδικασθοῦν μὲ τὰς βαρυτέρας ποινάς, οὐχὶ ὅμως καὶ διά τά ὅσα ἐγένοντο μέχρι τῆς 2.30 πρωϊνῆς ὥρας τῆς 21ης Ἀπριλίου. Πρῶτον διότι ἡ Ἐπανάστασις (ἢ πραξικόπημα) ἐπικρατήσασα ἔδη μιοὺργησε δίκαιον καὶ δεύτερον διότι ὑπῆρξεν ἀμνηστεία (ὡς ἀληθῶς ὑποστηρίζει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ τὼρα καὶ ἀνέκαθεν) τὴν ὁποίαν ἐχορήγησαν μὲ τὴν ὑπογραφὴν των ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ τὰ τότε μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐθνικῆς ἑνότητος.

Καὶ ἕνας νόμος διεθνὴς λέγει ὅτι «Ἀμνηστεία χορηγηθεῖσα δέν ἀνακαλεῖται. Ἂν ἡ ἀμνηστεία ὑπῆρξε λάθος αὐτὸ εἶναι ἄλλο θέμα. Ὅμως ἡ ἀμνηστεία ἐχορηγήθη καὶ ἕνεκεν τούτου τὰ ἐπακολουθησαντα προβλήματα μένουν δυστυχῶς ἄλυτα.

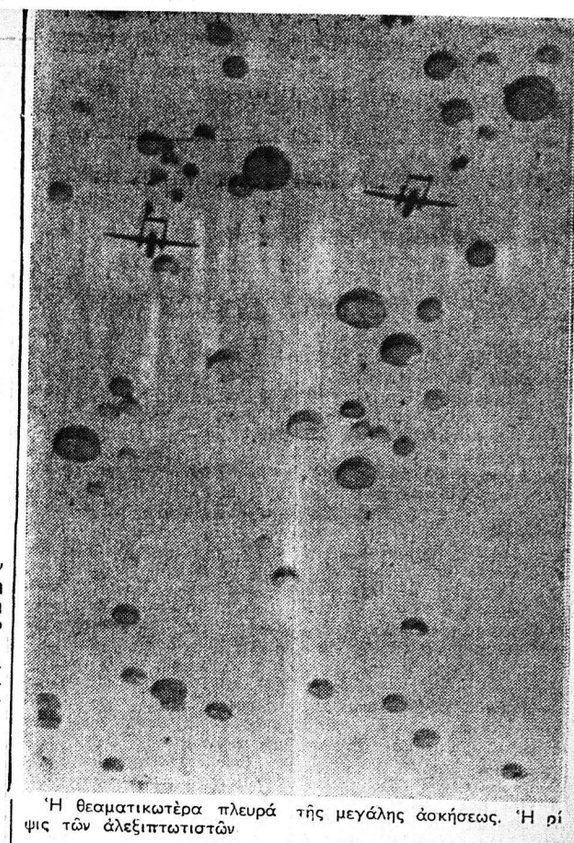

Ἡ θεαματικωτέρα πλευρὰ τῆς μεγάλης ἀοκήσεως. Ἡ ρίψις τῶν ἀλεξιπτωτιστῶν

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΣΠΙΣ ΚΑΙ ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Η ΧΩΡΑ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΠΡΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀσκήσεως «Πτολεμαῖος» ἡ ὁποία ἐσημείωσε μεγίστην ἐπιτυχίαν, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς ὡμίλησεν ἐνωπίων συγκεντρώσεως ἀξιωματικῶν ἀναφερθεὶς εἰς ὅλα τὰ προβλήματα τῆς χώρας. Ὁ κ. Καραμανλῆς μεταξὺ ἄλλων εἶπε τὰ ἑξῆς:

Δέν ἤμουν βέβαιος λόγω τῶν πολλῶν ἀσχολιῶν μου ἂν θὰ ἠμποροῦσα νά ἔλθω νά σᾶς ὁμιλήσω. Τὸ ἀπεφάσισα χθὲς βράδυ ὅταν ἡ ἀξία ἠγέρσια σας μέ ἐνημέρωσε γιά τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρούσης ἀσκήσεως καί μοῦ ἀνέφερε ὅτι ἡ ἐπιτυχία της ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν. Καί ὅταν μέ διεβεβαίωσε ὅτι κατὰ τήν μεγάλην καί σύνθετον αὐτήν ἄσκησιν διεπιστώθη πλήρης καί ἄμεσος ἐπιχειρησιακή ἑτοιμότης καί ὑψηλὸς βαθμὸς μαχητικῆς ἱκανότητος. Αἱ διαπιστώσεις αὐταί αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν εἰς τὴν χώραν μας νά αἰσθάνεται καί πάλιν ἀσφαλής ἀλλά καί ὑπερήφανος γιά σας μοῦ ἐπέβαλαν τὸ καθήκον νά ἔλθω καί νά σᾶς συγχαρῶ αὐτοπροσώπως, ἀλλά καί νά σᾶς εὐχαριστήσω διότι μὲ τὴν συμπεριφοράν σας καί τάς ἐπιδόσεις δικαιώνετε τὴν προσπάθειαν πού ἀνέλαβα νά καταστήσω ὅπως εἶπα ἄλλο τε τὸν στρατὸν μας ἀσπίδα καί καύχημα τοῦ Ἔθνους.

Τρέφω εἰλικρινῆ ἀγάπηγιάτὸν Ἕλληνα ἀξιωματικὸ τὴν ὑψηλήν καί βαρεῖαν ἀποστολήν νά ὑπερασπίζεται τήν τιμήν τήν ἀσφάλειαν καί τήν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ μας. Τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν ὁποῖον προέρχεσθε καί μὲ τὸν ὁποῖον ὡρισμένοι ἄφρονες συνταγματάρχαι προσεπάθησαν καί προσκαίρως τὸ ἐπέτυχαν νά σᾶς φέρουν εἰς ἀντίθεσιν.

Ὅπως γνωρίζετε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1967 μιά ὁμάς ἀρχομανῶν ἀξιωματικῶν ἐπωφελουμένη τῆς πολιτικῆς ἀσυναρτησίας ἡ ὁποία ἐπεκράτησε εἰς τὴν χώραν μετά τήν ἀποχώρησιν μου κατέλυσε τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀντί νά ἀποκαταστήσῃ ὅπως ὑπεσχετο ὑγιεστέραν τήν δημοκρατίαν ἐπέβαλε μίαν δικτατορίαν προσωπικήν.

Τὸ καθεστὼς ἐκεῖνο ἀνέτρεψε κατά τὸν Νοέμβριον τοῦ 1973 μία ἄλλη ὁμάς ἀξιωματικῶν ἀλλά καί τὸ νέον καθεστὼς ἠκολούθησε τήν πολιτικήν τῆς ἀπάτης. Διότι μολονότι δέν θά ἐξασφάλιση τήν ἀνοχὴν τοῦ στρατεύματος ὑπεσχέθη ἀποκατάστασιν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν ἐξελίχθη καί αὐτὸ σέ προσωπικὴν δικτατορίαν. Μέ τήν διαφοράν ὅτι ὁ δικτάτωρ εἰς τήν πεποίπτωσιν αὐτήν μή τολμῶν νά ἐμφανισθῇ εἰς τὸ προσκήνιον ἐκυβερνοῦσε ἐκ τοῦ παρασκηνίου δι' ἑνὸς ἀπιθάνου πρωθυπουργοῦ. Τὸ νέον καθεστὼς ἀπεδείχθη χειρότερον τοῦ προηγουμένου.

Δεδομένου ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὡδήγησε εἰς τήν δραματικήν περιπέτειαν τῆς Κύπρου. Περιπέτεια τῆς ὁποίας αἱ ἐπιπτώσεις ἐπί τῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους δέν εἶναι δυνατὸν ἀκόμη νά προσδιορισθοῦν. Ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ἐγκλήματος ἐκείνου τὸ Νοεμβριανὸν καθεστὼς κατέρρευσε μὲ τήν σειράν του ἀφοῦ ὅμως μᾶς ἄνοιξε τήν ἐπικίνδυνον πληγήν τῆς Κύπρου.

Τήν 22αν Ἰουλίου ἡ χώρα εὑρέθηκε εἰς τὸ χάος. Ἡ κυβέρνησις τῶν ἀνδρεικέλων ἐξηφανίζετο. Λογικῶς θά ἔπρεπε νά ἀναμένεται ὅτι τὸ κατερρεύσαν καθεστὼς θά τὸ διεδέχετο ὁ ἐμφύλιος σπαραγμὸς ἢ ὁ κομμουνισμός.

Κατά τήν τραγικήν ἐκείνη στιγμή ἐκλήθην νά ἀναλάβω τήν εὐθύνην τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας. Τὸ χάος τοῦ Ἰουλίου τοῦ 74 τὸ διεδέχθη μία ὑγιής καί δημοκρατικῶς συντεταγμένη πολιτεία. Διά νά ἐκτιμήσετε τὴν ἐξέλιξιν αὐτήν θά πρέπει νά τήν συγκρίνετε μὲ τάς ἐξελίξεις πού ἐσημειώθησαν εἰς ἄλλας χώρας εὑρεθείσας ὑπό τάς συνθήκας ποῦ εὑρέθη ἡ ἰδική μας ὅπως ἡ Πορτογαλία ἡ Ἀργεντινή, ἡ Ταϋλάνδη ἀκόμα καί τὸ Βιετνάμ καί ἡ Καμπότζη.

Τήν ἱστορίαν αὐτήν θά πρέπει νά τήν ἔχουν ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους ὅσοι ἀπό ἰδιοτέλειαν ἤ ἀπό ἀλακείαν παραμένουν κρυφοί νοσταλγοί ἑνὸς καθεστῶτος τό ὁποῖον ἐξηυτελισε τήν Ἑλλάδα καί τήν ἐ ξέθεσε σέ θανάσιμους κινδύνους.

Θὰ ἐπιστήσω, ἐπίσης, τήν προσοχήν σας ἐπί τῆς προσπαθείας πού καταβάλλεται ἀπὸ κατάλοιπα τῆς δικτατορίας, νά προκαλέσουν τήν ἀησυχίαν σας, μέ τήν μεγαλοποίησιν ὡρισμένων κοινωνικῶν ἀταξιῶν ὑπὸ μορφήν ἀπεργιῶν ἤ διαδηλώσεων. Αἱ ἀταξίαι ὅμως αὐταί εἶναι σύνηθεις εἰς τάς δημοκρατίας.

Ἡ κυβέρνησις γνωρίζει πῶς καί πότε θά ἐνεργήσῃ. Αἱ ὑποκριτικαί ὅμως κραυγαί ὡρισμένων νοσταλγῶν τῆς τυραννίας, πού μεγαλοποιοῦν τάς ἀταξίας αὐτάς καί διερωτῶνται, πού μᾶς ὁδηγεῖ ὁ Καραμανλῆς, εἶναι ὁ ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τήν δην σελ

Στιγμιότυπον ἀπό τὴν ἀερ απόβασιν εἰδικῶν μονάδων δι' ἑλικοπτέρων. Ἦτο ἡ τελι κή φάσις τῆς διεξαχθείσης μεγάλην ἐπιτυχίαν ἀσκήσεως «Πτολεμαῖος».

ΑΠΕΣΥΡΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 29 — Εἰς τά πλαίσια τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου τό τμῆμα διακοπῶν τῆς Βουλῆς συνεζήτησεν σήμερον τὸ σχέδιον νόμου «περί κατα ργήσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΝΔ 4452)1 964, περί διατάξεων ἀφορωσῶν τούς Δημοσίους Ὑπαλλήλους κλπ. καί τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 176)1960, περί καταβολῆς ἀμοιβῶν εἰς τούς μετέχοντας συμβουλίου καί ἐ πιτροπῶν καί ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων»

Μὲ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ προβλέπεται ἡ ἐπαναχορήγη σις ἐπιδομάτων συμμετοχῆς εἰς ἐπιτροπάς καί συμβούλια εἰς τούς δικαστικούς, ἡ τα μειακή τακτοποίησις τῶν ἀποκατασταθέντων δικαστικῶν, πού εἶχαν διωθῇ ἀπὸ τὴν δι κτατορίαν, ἡ πρόσληψις τῶν πρώτων ἐπιλαχόντων διά τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων ἐμισθων προέδρων, πρωτοδι κῶν καί ἡ ἐπανάκρισις δικα στικῶν διά τὴν ρύθμισιν τῆς προαγωγῆς των.

Τὸ νομοσχέδιον τελικά ἀ πεσύρθη ἀπό τὸν ὑπουργὸν Δικαιοσύνης κ. Στεφανάκη καί θά ἐπαναφερθῇ πρός συζήτησιν τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς ἀφικνεῖται σήμερον ἀεροπορικῶς εἰς τήν Θεσσαλονίκην, ὅπου τήν ὁην μ.μ. θά ἐγκαινιάσῃ τήν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. Καραμανλῆς τήν 9ην μ.μ. θά ἐκφωνήσῃ λόγον καί θά ἀναφερθῇ κυρίως εἰς τὰ οἰκονομικά τῆς χώρας.

ΔΥΟ ΒΑΣΚΟΙ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΜΑΔΡΙΤΗ 29— Τὸ Στρατοδικεῖον τοῦ Μπούργκους κατεδίκασε σήμερον δύο βασκούς αὐτονομιστάς εἰς τὴν ἐ σχάτην τῶν ποινῶν ἀφοῦ τούς ἔκρινε ἐνόχους διά τὸν θάνατον πολιτοφύλακος.

Ἐπικαιρα

Ο ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ

Ὁρᾶς ἡ Κυβέρνησις προγραμματίζει τὴν ἀνάπτυξιν τῆ τὴν χώρα καὶ χειμερινοῦ τουρισμοῦ. Ἀλλὰ μετὰ λύπης διαπιστοῦται ἄπαξ ἔτι ὅτι ΕΟΤ στρέφει καὶ πάλιν τὸ ἐνδιαφέρον του μόνον εἰς τας Ἀθήνας, τὴν Κρήτην καὶ τὴν Ρόδον, ἐντινι μέτρω δὲ καὶ τὴν Κέρκυραν. Καὶ διὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα ἄς ἔστωσαν τὴν ἄποψίν των οἱ τοῦ τικοὶ παράγοντες. Προκειμὲ νου δμως περὶ Πατρῶν θὰ διαπραγματευθῶμεν καὶ πάλιν. Οἱ ἐν Ἀθήναις ἁρμόδιοι τοῦ ΕΟΤ γνωρίζουν ὅτι ὑπάρχει ἕνα λιμὴν τὸν ὁποῖον λέγεται Παναχαϊκὸν καὶ ἕνα ἐλατοδάσος ποὺ χαρακτηρίζεται Θάνα καὶ εἶναι ἀ ξιοθέατον ἀπὸ τὰ περίφημα δάση τῆς Ἐλβετίας;

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἐγκυμοσύνες χοιρίδες ἀθηναϊκὴ ἐ φημερὶς ἔχει τὸ ὑποβαλοῦν αἴτημα ἀναβολῆς στον Ἄρειον Πάγον οἱ τρεῖς θανατοποινίτες. Ὑπὸς πᾶμε, θὰ ὑποβάλωμεν αἴτησιν ἱερουσεως κομμάτων. Αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ σωστὴ πολιτικὴ προσέγγισις. Νὰ σιασκεδάσωμε.

Ὁ Ἄγγλος ποιητὴς Ἄλεξαντερ Πὸου ἐλεγε: Κομμουνισμὸς εἶναι ἡ τρελλὰ τῶν πολλῶν πρὸς ὄφελος τῶν ὀλίγων. Στὴν περίπτωση τῆς τριανδρίας κομμα θα εἶναι ἡ τρελλὰ τῶν ὀλίγων πρὸς τέρψιν τῶν πολλῶν.

Σήμερις νοει ὁτι οἱ καταδικασθέντες εἰς θανατον ἰσοβίᾳ συντόμως θὰ εἰσέλευσεροι, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμοι, ὅτι θὰ δύνανται ἀπὸ τώρα καὶ νὰ πολιτευθοῦν. Ἐν τούτοις ὅμως ἡ προοπτικὴ αὐτὴ εἶναι μᾶλλον ἀπίθανος ὅτι κόμματα ἴσως θὰ ὑπάρξουν, ἀλλὰ ὀπαδοί ὄχι. Διότι δὲν πιστεύομεν ὅτι Ἕλληνες πολῖται θὰ ἀξιοπρεπεῖς ἐθελοδεχθοῦν νὰ ἐνταχθοῦν εἰς κόμμα τὸ ὁποῖον οἱ ἡγέτες εἴτε τὸ ἤθελον εἴτε ὄχι εἶναι ἄμεσως ὑπεύθυνοι, εἰ δὲ ὄχι, ὁπωσδήποτε ὅμως ἐστέρηταν τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ θὰ ἐγίνοντο βασανιστηρια: Τὰ δύο αὐτὰ ὀφθαλμοὶ δὲν συγχωρουν μὲ τίποτε. Ἀπὸ τοὺς ἀνθρεπεῖς.

ΟΙ ΗΘΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ

Κατὰ τὴν ἄποψιν τῆς στήλης ἡ σημαντικωτέρα ἀποκάλυψις ἀπὸ ὅσας διετυπώθησαν ἐνωπίων μαρτύρων κατὰ τὴν συνεχιζομένην δίκην τῶν 32 ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Ε ΑΣ εἶναι ἐκείνη, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν, ὑπεύθυνοι ὅσα ἀκατονόμαστα καὶ ἀσέβαστα ἐγένοντο εἰς τὸ Εἰδικὸν Ἀναριτικὸν Τμῆμα τῆς ΕΣΑ δὲν εὐθύνονται τόσον οἱ διακεκριμένοι ὁπλίται ἢ οἱ ἀξιωματικοὶ ἀκόμη, ὅσον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἵδρυσαν τὸ τμῆμα αὐτὸ καὶ ἀνέθεσαν εἰς στρατιωτικοὺς νὰ ἀ ναγνώσουν πολίτας. Τοῦτο δὲ διότι τὸ μέγα πλήγμα δὲν ἐπέτυχον οἱ βασανισθέντες, ἀλλὰ αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐν τούτοις θὰ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οὐδὲν ἐγνώριζον δι' ὅσα συνέβαιναν εἰς τὸ ΕΑΤ)ΕΣΑ ὥστε νὰ μὴ εἶχον ἔκτοτε ἐπέμβη διὰ νὰ ἐκδηλώσουν τουλάχιστον τὴν ἀγανάκτησίν των.

Ο ΡΑΣΟΦΟΡΟΣ

Ἐὰν ὑπῆρξεν ὡς κατετέθη ἱερεύς, ὁ ὁποῖος ἔδρασεν ὡς βασανιστὴς εἰς τὸ ΕΑΤ)ΕΣΑ θὰ τὸ πληροφορηθῶμεν λίαν συντόμως, ἅπαξ καὶ ἡ Δικαιοσύνη ὁρθῶς ἐνεργοῦσα διέτρεξε προανάκρισιν πρὸς ἔντοπισμὸν τοῦ ρασοφόρου θηρίου. Ἐλπίζεται ὅθεν ὅτι θὰ ἐπιδειχθῇ καὶ ἐν προκειμένῳ σπουδή, δοθέντος ὅτι μετὰ τὸν διασυρμὸν τῆς ΕΣΑ, βαίνομεν πρὸς διασυρμὸν καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Φυσικὰ ἀνδὲν πρόκειται περὶ ἱερέως ἢ καλογήρου, τότε εἶναι φανερὸν ὅτι ἔχομεν τὸ ἀδίκημα τῆς ἀπάτης, διὰ τὸ ὁποῖον εὐθύνην ἔχουν καὶ ὁ ἴδιος ὁ ψευδορασοφόρος ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐγνώριζον τὴν ἀπάτην καί τήν ἠνείχοντο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΣΤΙΑ

«Ἂς μὴ πλανῶνται μερικοὶ αἰσιόδοξοι ὅτι διὰ τῆς «καλῆς διαγωγῆς» τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύομεν καὶ τῆς τά τήν ἐφετεινη περίοδον ἐπροθυμίας μας νὰ μὴ ὠθήσωμεν τὰ πράγματα εἰς τὰ ἄκρα, θὰ πεισμεν τοὺς «Μεγάλους» περὶ τῶν δικαίων μας. «Ἔχει καὶ τὸ δίκαιον τὸν θυμὸν του» ἔλεγεν ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ, ὑπονοῶν ὅτι διὰ τὸν διεκδικοῦντα τοῦτο, ἀκόμη καὶ ὁ θυμὸς ἀποτελεῖ μέσον διὰ τὴν ἐπιβολήν του. Καὶ ἡμεῖς δυστυχῶς δὲν ἐθυμώσαμεν, ἀκόμη καὶ ἂν τὸ Κυπριακὸν ὁσονοῦπω βαίνει πρὸς τὴν ὁριστικὴν ἀπαμπὸ λισιν τῶν δικαίων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀναφυῆ εἰς τὰς σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, δὲν θὰ ἔχουν καλὴ τύχην, ἐνόσω ἐξακολουθεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ τηρῇ τὴν σημερινὴν «ἀψογον στάσιν» της. Τὸ πόσον ἀληθὲς εἶναι τοῦτο, ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ Τούρκου ἀντιπροέδρου κ. Ἐρμπακὰν εἰς Ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶπεν οὗτος ἐρωτώμενος περὶ τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως τῶν Ἑλλήνων ὅτι.. οὐδόλως τὸν ἀνησυχεῖ αὕτη! Ὅταν ὅμως εἷς ἐχθρὸς τρέφει τοιαύτην ἄνυπολη ψίαν πρὸς τὸν ἀντίπαλόν του, ἂς μὴ ἀναμένωμεν ὅτι τὰ ὑφιστάμενα προβλήματα θὰ ἐπιλυθοῦν καθ' ὃν τρόπον ἐπιτάσσει τὸ Δίκαιον — ἐκτὸς μόνον ἂν ἀποφασίσωμεν κάποτε νὰ πείσωμεν τοὺς Ἀσιάτας γείτονάς μας ἐμπράκτως τὸσον ἐσφαλμένη εἶναι ἡ περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων ἀντίληψίς των!...

ΕΛ. ΚΟΣΜΟΣ

«Ὑπῆρξεν μέγα ἐθνικὸν ἀτύχημα ἡ θητεία τοῦ κ. Γ. Μαύρου ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Διότι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν ἤσκησε ὑπεύθυνον ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Ἐσωτερικὴν προεκλογικὴν ψηφοφορίαν ἔκαμε ἐπὶ ζημίᾳ ζωτικῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ἡ Ἑλλὰς μετεῖχε τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Ἡ ἀπειλὴ τῆς ἀποχωρήσεώς μας ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ ἦτο δι' ἡμᾶς ἕνα «ἄτοπον». Δὲν τὸ ἐχρησιμοποιήσαμεν. Ἐφύγαμεν τροχάδην ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ. Γιατί. Διότι ἔφθανε εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ κ. Α. Παπανδρέου καὶ θὰ ἐρίπτε τὸ σύνθημα «Ἔξω ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ». Ὁ κ. Γ. Μαῦρος ἔπρεπε νὰ τὸν προλάβῃ ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν. Μάς ἔμενε νὰ ἀξιοποιήσωμεν τὴν δυνατότητα τῆς ἐπιστροφῆς μας εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν. Νὰ τὴν διαπραγματευθῶμεν. Ὁ κ. Γ Μαῦρος ἔσπευσε νὰ καταστρέψῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνδεχόμενον. Ἔκαμε τὴν καταπληκτικὴν δήλωσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἐπανῆρχετο εἰς τὸ ΝΑΤΟ καὶ ἂν ἀκόμη τῆς ἐδίδετο ἱκανοποίησις εἰς τὸ Κυπριακόν! Καὶ αὐτὴ ἡ χειρονομία ἔγινε ἐξ αἰτίας τοῦ κ. Α. Παπανδρέου. Ὁ κ. Γ.Μαύρος ἐνεργοῦσε ὑπὸ τὸν ἐφιάλτην τοῦ κ. Α. Παπανδρέου. Ἀπέρριψε τὴν πρότασιν Γκιουνές φοβούμενος τὴν ἐπικράτησιν τοῦ πολιτικοῦ ἀντιπάλου του. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Κύπρος ἐπλήρωσαν τὰ ἔξοδα τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας τοῦ κ. Γ. Μαύρου. Ἡ 23η Ἰουλίου 1974 εἶναι ὁρόσημον. Ὅσα συνέβησαν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, βαρύνουν τὸ προηγούμενον καθεστὼς. Διὰ τὰ διαδραματισθέντα ὅμως μετὰ τὴν 24ην Ἰουλίου αἱ εὐθῦναι ἀνήκουν εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, καὶ μόνον εἰς αὐτούς. Καὶ κάποτε θὰ προσδιορισθοῦν ἐπακριβῶς καὶ θὰ καταλογισθοῦν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

«Τὸ ἐθνικὸ μας ἐλάττωμα εἶναι ἡ συνεχὴς πολιτικολογία. Ἕνας περ